

Álomlátom

-részlet-

A kísérlet kedvéért már előre kitaláltam, hogy mi legyen a kezdő szituáció, mely így szól: *...este gyalog indulok el az éjszakába...* Tudom, ez nem túl bonyolult, de fontos, hogy egyszerű és szimbolikus legyen a start, mert az álomban így sokkal nagyobb tere nyílik a tudatalatti mondanivalójának kifejtésére. És persze csatlódnom ezúttal sem kellett.

***

Tehát a kezdő kép: *...este gyalog indulok el az éjszakába...*

Az est korán érkezett, ilyenkor, tél elején hamar sötétedik. Az elővárosi utcában alig van világítás. Nyirkos a levegő, az aszfalt hideg és párától fényes. A lehullott falevelek egységes éjszínben hevernek az árokparton, megszámlálhatatlan mennyiségben.

Körös-körül csak egyetlen lélek mozog. A hosszú egyenes útszakaszon felhajtott galléros bézs színű kabát ütemes lépteivel szeli keresztül a nyirkos ködöt. Körülötte néma csend, csak a lehulló levelek zizzennek egyet-egyet. Így halad előre a vasútállomás felé, amikor feltűnik mögötte egy másik alak. Nem lehet tudni honnan, egyszerűen csak ott terem, és néhány méterre követi az előzőt, aki hátranéz, és azt látja, hogy saját apja az. Érdekesnek érzi, hogy nem tud csodálkozni, de mégis így van.

***

A legközelebb állók előrenyújtott kezükkel már a ruhájukat fogdossák, húzgálják, ráncigálják, tépik. A bézs kabát keresi a kiutat, közben látja, hogy ebben a helységben galériák vannak, és amennyire a félhomályban kivehető, ott is tolonganak a rosszarcú alakok. Mind feléjük igyekeznek. Észreveszi a következő ajtót, és elindulna, hogy kijusson rajta, de a ráncigáló kezek megbéklyózzák.

A teljes szöveg elérhető a Kézműves irodalom részeként, további részletek a www.zsenart.hu/ntp.html oldalon.